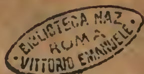
DECRETA
CONGREGATIONIS GENERALIS DVODECIMÆ.

VM, vix abſoluta Cōgregatione Procuratorum, diem extremum obijſſet R.P.N.Ioan. Paulus Oliua die 26. Nou. 1681. renunciatus eſt Vicarius Generalis, quem ipſe iam tum ab anno 1664. ſcripto à ſe relicto nominauerat, R.P.Carolus de Noyelle Aſſiſtens Germaniç. Hic de PP.Aſſiſtentium conſilio Congregationem indixit in diem 21.Iunij 1682. Qua die B. Aloyſio Gonzagæ Sacra, adfuere ex Prouincijs Prouin-

Occaſio Congreg. Generalis.

ciales, ſeu V. Prouinciales, ac Deputati planè omnes; fuitque conſequenti die Congregatio inchoata.

Decr. 1. in MS. Act. 1. & 2.

Congregationis Nouenn. abrogatio, an petenda?

QVia verò ex Dec. fel: rec: Clementis IX. ante electionem Præpoſiti Generalis, præuia matura rei diſcuſſione, & conſultatione agendum id primum erat, & per ſecreta ſuffragia diſquirendum, An bono Societatis expediret, terminum Nouennalem ad celebrandas Congreg. Generales ab Innocentio X. ſtatutum abrogari, vel obſeruari? Idcirco poſt electum Secretarium P. Paulum Caſatum Prouinciȩ Venetæ Electorem, ad pleniorem deliberationem decreuit Congregatio vt, quæ in vtramque partem collectæ fuerant rationes, palàm legerentur. Quibus perlectis, moniti omnes, ſi quid addendum videretur, liberum cuique fore ſeu

vo-

voce, seu scripto id proferre, aut tacito etiam nomine alicui è tribus Patribus, Martino scilicet de Esparza, Daniele Bartolo, & Secretario, ad hoc deputatis tradere. Vtque maturiùs fieret, censuit insuper Congregatio sumendum sibi aliquotdierum spatium, quo à qualibet alia re vacaret.

Admissus V.Procurator Gener.

Ad hanc autem deliberationem, cum in ea nec de Electione nec de rebus ad electionem pertinentibus tractandum esset, vocatus est, & admissus V.Procurator Generalis P.Paulus Ottolinus: Vocandus verò non fuit Secretarius Societatis P. Dominicus Maria de Marinis, quia iam ipse inter Electores, Prouinciæ Romanæ elector aderat.

Decr.2. in MS. Act.4.

Abrogatio petita.

POstquam quatriduum tenuit discussio, lecta sunt à Secretario

quæ supra memoratis Patribus & varijs tradita fuerunt; expensæque, diligenter hinc, & inde rationes adductæ: Ac tum, præmissa ad diuinam opem lucemque cœlestem implorandam per aliquod tempus oratione, itum est in secreta suffragia, quibus lectis & numeratis, planè constitit ex octoginta quinque suffragijs duo & octoginta pro petenda Congregationis Nouennalis abrogatione stetisse, triaque duntaxat in alteram partem abijsse. Cùmque iuxta Clementis IX. præscriptum ad Sedem Apostolicam, quamprimum ac distinctè referendus esset suffragiorum numerus, confecto super ea re supplici libello, eum R.P. Vicarius Generalis quarto post die ad Summi Pontificis Pedes cum Secretario benignè admissus, Suę Sanctitati obtulit, ac totius Societatis nomine Congregationis Nouennalis abrogationem, qua par

fuit, humilitate postulauit, nostræque postulationi, mira erga nos animi propensione, Sua Sanctitas annuere visa est.

Decr. 3. in MS. Act. 7.

DIE quinta Iulij, quæ eo anno in Dominicam septimam post Pentecosten incurrit, quatriduo item interiecto, seruatisque ritè omnibus, quæ à Constitutionibus, & formula præscribuntur, in Præpositum Generalem electus est primo Scrutinio, ac Summo, qui vnquam fuit, aut esse possit, suffragiorum concursu, nullo videlicet excepto præterquam suo, R. P. Carolus de Nóyelle Vicarius Generalis. Formatum mox iuxta formulam super ea re Decretum, subscriptumque à Secretario, ac promulgatum.

Electio Præpositi Gener.

Decr.4.in MS. Act.5.7.8,

Deputati ad detrimẽ taInclusor, & Orator.

ANte Electionem Præpositi Generalis Deputati more solito ad detrimenta Societatis recognoscenda iam fuerant; ex Italia Pater Octauius Rubeus Prouincialis Romanus; ex Gallia, P. Stephanus De Champs, RectorParisiensis; ex Germania, P. Ladislaus Vid, Prouincialis Austriæ; ex Hispania P. Martinus de Esparza, Elector Prouinciæ Castellanæ; ex Lusitania P.Iosephus de Seyxas Prouincialis Lusitaniæ. Ad includendos verò Electores, quo die fit electio, P.Iosephus Fotius; vt iam ante fuerat ad concionem habendam P. Nicolaus Auancinus, Elector Austriæ.

Secretarius, & tũ ad detrimẽta cum ad postulata Deputati.

Post electionem autem, electo iterum in Secretarium Congregationis illo eodem, qui electionis fuerat, Deputati tum ad postulata se-

ſeligenda, tum ad detrimenta ſimul examinanda (reiecta in aliud tempus quæſtione, ijdemne an diuerſi eſſe debeant?) fuere P.Octauius Rubeus; P. Paulus Fontanus V.Prouincialis Aquitaniæ; P.Ladislaus Vid; P.Ioannes Marinus, qui ante erat Aſſiſtens Hiſpaniæ; & P.Ioſephus de Seyxas; Ac tum hi, tum illi ſinguli ſingulis ſcrutinijs, pluribuſque ſuffragijs.

Decr.5. in MS. Act.9.

INdicto pariter ad Aſſiſtentium electionem quatriduo hæc fuit præmittenda quæſtio aliàs quidem excitata, ſed nondum planè definita; An ſcilicet in iure noſtro accipiendæ ſint voces illæ, vt ſynonimæ, *Natio*, & *Aſſiſtentia*? Fuitque Patrum pluſquam ad duas tertias partes iudicio definitum, vt quis ad aliquam Aſſiſtentiam dicatur, vel non dicatur pertinere, non ad

Quid Aſſiſtentię nomine intelligendum?

illius natale solum, aut originem attendendum esse, sed ad Prouinciam ex qua est: Adeo vt ad hanc Assistentiam quisque pertineat, & in eius proinde Assistentem eligi possit, ad quam ipsa, ex qua tunc ille est, Prouincia pertinet.

Censendus autem quisque est ex ea Prouincia esse, in qua in Societatem admissus fuit: nisi fortè, tum aut post, absolutè, & non solùm ad certum aliquod tempus, à Præposito Generali addictus alteri Prouinciæ fuerit; ex hac enim tunc erit, etiamsi non in ea, sed in alia, admissus fuerit.

Decr.6. in MS. Act.10.

Assistentiũ electio, & Admonitores.

OCtaua post Electionem Generalis die Iulij duodecima, indictique ad Assistentium Electionem quatridui vltima, in Assistentes ad plura medietate suffragia electi sunt, Italiæ P. Dominicus Ma-

Maria de Marinis, Secretarius Societatis, tertio Scrutinio; Germaniæ P. Nicolaus Auancinus, Præpositus Domus Professæ Viennensis, primo Scrutinio; Galliæ, P. Paulus Fontanus, V. Prouincialis Aquitaniæ Rectorque Pictauiensis, primo Scrutinio; Hispaniæ, P. Paschasius de Casanueua, Prouincialis Castellæ, secundo Scrutinio; Lusitaniæ idem qui proximè officio illo defunctus erat, P. Franciscus de Almada, primo Scrutinio; qui omnes de more iuramentum præstiterunt. Ac tum etiam creatus Admonitor fuit, ad plura item medietate suffragia, secundo Scrutinio, P. Ioan: Marinus qui Hispaniæ Assistens proximè ante fuerat.

Decr. 7. in MS. Act. 11. 12. 13.

HIS ita peractis, scriptum à se postulatum R. P. Generalis Congregationi obtulit, quo exposce- Prouidentia Assistentium erga Generalem.

ſcebat vt, cùm Societas ſuam erga Præpoſitum Generalem prouidentiam exercere per Patres Aſſiſtentes debeat, vellet Congregatio ſtatuere rationem, quam tenere in poſterum illi debent in executione huius primariæ, præcipuæque partis ſui muneris; multaque ipſe in eum finem media proponebat, quæ in Actis Congregationis Continentur.

Non potuit quidem Congregatio non laudare tam ardentem eius zelum, ſibique in primis gratulari, quod eum haberet Generalem, qui ita ipſe executioni tum in ſe, tum ſuo exemplo in cæteris, vrgendæ promouendæque inſiſteret. Eius autem poſtulato prout iacet annuere, tamque arctis Præpoſitum ſuum Generalem, ac ipſos etiam Aſſiſtentes, vinculis conſtringere minus æquum atque conſentaneum viſum fuit grauiſſimis in medium allatis rationibus.

Vt tamen aliqua ex parte postulato satisfaceret, statutum voluit, vt deinceps Patres Assistentes tertio quoque mense, conuocante reliquos eorumdem professione antiquissimo, conueniant, ac inter se discutiant, num aliquid sit, de quo monendus videatur Generalis, aut quod illi repræsentari debeat, tum quoad ea, quæ propriam ipsius Personam attingunt, tum quoad Administrationem, & gubernationem Societatis; illumque, si quid sit, de eo quam primum, siue oretenus, siue scripto pro sua prudentia moneant, aut illi repræsentent. Ad quod tamen nec ipsi tenebuntur, quin illorum pars maior consenserit, si impar illorum fuerit numerus; aut media, si par fuerit.

Decr. 8. *in MS. Act. 9.*

Missæ ad intentioné Generalis, earumque applicatio.

POstulatum ab ipso item fuit, vt Congregatio definiret, sitne

So-

Societatis menti consentaneum, missas, quæ singuli singulis hebdomadis iubentur ad intentionem Generalis celebrare, posse ita ab eo applicari, vt per illas satisfiat obligationi, quam alij quicumque susceperint, aut suscepturi sint, recipiendo eleemosynas pro Missis celebrandis? Vnanimi consensu responsum est, id non censendum deinceps Societati nostræ consentaneum, nec debere vlla ratione Præpositum Generalem Sacra, quæ à nobis celebrantur, ita applicare, vt quicumq; tandem illi sint, quidquam inde sibi aut alijs lucrentur; seque aut alios ab onere, quod accepto stipendio aut eleemosyna, nunc aut aliàs, vel ipsi, vel alijs contraxerint, liberos præstent.

Decr. 9. *in MS. Act.* 13.

Dies promotionum ad gradū.

SVperiorum Congregationum exemplo, varijs, pro rerum tractan-

ſtandarum diuerſitate deputationibus inſtitutis, propoſitum hoc primum fuit; An, cùm cõſtituti promotionibus ad gradum iam fuerint, & in morem inducti dies Purificatæ, & Aſſumptæ in Cœlum Deiparæ ſacri, placeret Congregationi hos eoſdem dies retineri? Placuit omnino; ſic tamen, vt neque præfixum illud tempus ad profeſſionis valorem conditio neceſſaria ſit; nec etiam ita praxi illi inſiſtendum, Congregatio velit, vt ſi fortè promouendus aliquis citra culpam, grauemque ob cauſam non potuerit ſtatutis illis diebus, promoueri, non poſſit cùm facultate Prouincialis, ſi ita cauſa cognita iudicauerit, primo quoque opportuno tempore, nec expectato inſequenti termino, promoueri.

Decr. 10. in MS. Act. 28. 29. 30.

Poteſt Vic. Gen. promouere ad gradũ.

PRopoſitum item fuit, An non expediat, Vicario Generali facul-

cultatem dari promouendi ad Professionem, & ad gradum eos, qui, quo tempore Vicarius est, habent omnia ad id requisita, etiamsi de illis à defuncto Generali statutum nihil, aut significatum fuerit? Censuit Congregatio, hanc illi facultatem esse tribuendam, & re ipsa tribuit, eoque omni modo, quo illam habet præpositus Generalis dum viuit, non obstante Decreto 3. Congregationis quartæ. Nec, cùm vnus è Patribus intercessisset, eius intercessioni deferendum prorsus voluit.

Decr. 11. *in MS. Act.* 19.

Ad Professionem nō expectandi absentes.

NOmine verò Prouinciȩ Lusitaniæ propositum est, An non æquum videatur, vt Nostri, qui in Lusitania sunt, habentque omnia ad Professionem, seu gradum requisita, alios se antiquiores, aut æquè antiquos, pariterque ad professionem,

nem, ſeu gradum expeditos, expectent, donec ex Inſulis, alijſue remotioribus locis, vbi verſantur, redierint; vel ſaltem vt illi alij, licèt tardiùs promoti, in locum ſuæ antiquitatis tum deinde reſtituantur? Sed ferè omnium ſententia fuit iuxta id, quod habet Decr. 31. Congregat. 11. illos nullatenus expectandos, ſeruandumque præterea promotionis tempus, & ordinem.

Decr. 12. in MS. Act. 18.

De ijs qui dimiſſionẽ extorquẽt importunitate,

AD coercendam prauam illorum Voluntatem, qui nullam iuſtam ob cauſam, ſed ſola importunitate, ſuam è Societate dimiſſionem vel vrgent, vel extorquent, cenſuit Congregatio retinendum, obſeruandumque Decret. 22. Congreg. VII. nec aliud præterea ſtatuendum in præſenti.

De-

Decr. 13. in MS. Act. 42.

De Admissis ante legitimam ætatem.

VT omnis dubitatio tollatur, quæ ex Decretis 22. & 35. Congregat. VIII. subnasci potest circa eum, qui absque dispensatione Præpositi Generalis fuisset, siue bona fide, siue defectum ætatis dissimulans, ante decimum quintum annum expletum ad probationem admissus, aut ante decimum septimum expletum annum vota emisisset; Congregatio (declarando Decretum Congregationis VIII.) definitum voluit, Biennium Nouitiatus fuisse tunc solùm quidem validè inchoatum, quando ille annum ætatis suæ decimum quintum expleuit; primam verò renouationem Votorum, post annum decimum septimum expletum factam, habere vim primæ nuncupationis, ac supplere quoscumque prædictos eiusmodi defectus.

De-

Decr. 14. *in MS. Act.* 15.

CVM ex ordinationibus Generalium cap. 18. seu 1. de promouendis ad gradum, §.5. præscriptum habetur, debere eos, qui ad gradum Coadiutorum spiritualium promouendi sunt, si cætera ad id requisita habuerint, statim post septennium à suo in Societatem ingressu promoueri. Rogata Congregatio an inposterum retinenda nihilominus videretur praxis, iam tum à R.P. Mutio introducta, obseruataque, neminem ad huiusmodi gradum promouendi ante trigesimum annum ætatis expletum, & ingressus in Societatem decimum? Retinendam esse declarauit; Patrique Nostro, quamuis citra nouam obligationem, aut ad valorem votorum necessitatem, maximè commendauit.

Ætas ad gradũ Coadiutoris spiritualis requisita.

Decr.15. in MS. Act.29.

Secretū in reddenda ratione conſciētię.

CVM propoſitum eſſet, quo Secreti Vinculo tenerentur Superiores ad ea, quæ Subditi in reddenda ratione conſcientię ipſis aperuerint, cenſuit,& declarauit Congregatio ſecretum adeo religiosè ſeruandum eſſe, vt non liceat Superiori, cui reddita ratio conſcientiæ fuerit, quidquam eorum, quę illi de ſe ipſo quis manifeſtat, vlli omnino, nec Generali, nec Prouinciali vnquam reuelare, vel etiam innuere; niſi fortè illo eodem, qui conſcientiam ſuam manifeſtauit, expreſsè conſentiente.

Decr.16. in MS. Act.40.

De Confeſſarijs pro Votorum renouatione.

CIrca id, quod quęſitum eſt de Confeſſarijs, qui aliquo ante Votorum renouationem tempore debent in Collegijs, ſeu Domibus no-

nostris assignari, placuit Congregationi declarare simul, ac decernere, eos ex quo à Superiore Domus designati sunt, posse ab eo tempore vsque ad diem renouationis inclusiuè confessiones nostrorum, qui ibi sunt tum generales, tum particulares, ac tam eorum, qui Vota non renouant, quam qui renouant, audire, quoties eis placuerit per totum illud tempus ad illos accedere.

Decr. 17. in MS. Act. 20. & 47.

AD tollēda duo circa facultatem absoluendi Nostros à casibus reseruatis proposita dubia, sic definiendum censuit. De casibus reseruatis absente Superiore.

I. Si Superior abiens ex Vrbe Vice-Rectorem, aut Vice-Præpositum constituerit, eum qui Vice-Rector est, aut V. præpositus, habere tum per se facultatem absoluendi à reseruatis, tum eam cuiuis alteri

subdito Sacerdoti delegandi; Si autem, nec constituto V. Rectore, aut V. Præposito, nec vlla facta mentione reseruationis abierit, eoque loco sit, vt consuli nequeat; etiamsi per vnam tantùm diem integram futurus sit absens, eum, qui Minister est, seu Domui tunc preest, facultatem habere tum absoluendi, tum delegandi potestatem absoluendi à reseruatis.

Quæ facultas ab ijs absoluendi in Residentijs.

II. In Residentijs pariter, Missionibusue fixis; in quibus è nostris pauci morantur, ius idem illarum Superioribus concedi, quod alij seu Rectores, seu Superiores habent quoad facultatem absoluendi per se, seu delegandi: Nec tamen propterea, qui ibi degunt, priuari concessione sibi facta Decret. 25. Congregat. VIII. §. 1. si ea vti voluerint.

Decr.

Decr. 31. in MS. Act. 15.

AD præcauenda mala, quæ oriri ex Delatoribus tum falſis, aut temerè credulis, tum ijs, qui abſque iuſta cauſa aliorum defectus, ſiue veros, ſiue præſumptos, ad Superiores mediatos, priuſquam ad immediatos deferrent, nullo quidem nouo Decreto opus eſſe Congregatio iudicauit; enixè tamen Patri Noſtro commendatum voluit, vt Decretum XII. Congreg. VII. quo ſatis prouiſum eſt, curet, vrgeatque acriter, tum à Prouincialibus tum ab alijs Superioribus executioni mandari.

Falſi delatores puniendi.

Decr. 19. in MS. Act. 37.

CEnſuit pariter Congregatio, ipſo etiam *P.* Noſtro poſtulante, ſi contigerit vnquam quemquæm è Noſtris, alios etiam quoſ-

Puniendi, qui alios lingua, vel calamo offendunt,

cumque externos, maximè verò Religiosos, aut Viros primarios, vel lingua, vel calamo, aut quacumque alia ratione offendere, aut iustam illis offensionis causam dare.

I. Vt in illum Superiores diligenter inquirant, quaque par est seueritate animaduertant, nihilque huiusmodi impunitum relinquant.

II. Vt curent ijs, qui se læsos existimare meritò potuerint, debitam satisfactionem quamprimum exhiberi; ac si quando libri illi, in quibus aliquid sit, vnde quis offendi potuerit, recudantur, illud penitùs expungi.

III. Ne ipsi etiam Superiores, ad quos spectat, se hac in parte molliores præbeant, probauit Congregatio iudicium Patrum Deputatorum, vt Consultores tum Locales, tum Prouinciales teneantur monere Superiores mediatos, si quid ab aliquo peccatum sit; &

an pœnitentiæ necne, & quales, iniunctæ illi fuerint?

Decr.20. in MS. Act.16.

De Substitutis Prouinciarum extra Europam, ac illorũ iure ad Congr. Gener.

FAcultatem à R.P.N. Ioan.Paulo Oliua quibusdam extra Europam prouincijs, iustas ob causas, concessam, Romam vnà cum Procuratore mittendi etiam Substitutum, Congregatio non modò confirmat, sed etiam ad quascumque extra Europam prouincias extendit. Imò(admisso iam ante ex gratia ad Congregationem, post electionem, & ad negotia P.Barnabæ Gutieres Prouinciȩ Mexicanȩ Substituto)visum insuper æquitati consentaneum fuit, & statutum, vt in Congregatione Generali eodem inposterum, quo Procurator ipse, iure tum ad negotia, tum ad electionem Generalis gaudeat etiam Substitutus; modò conditionibus alijs, in ipso Procuratore requisi-

tis, non careat; His enim si careat, erit ad negotia tantùm admittendus: Ad Congregationem autem Procuratorum, vbi Procurator adfuerit, Ius planè nullum Substitutus habet.

*Decr.*21. *in MS. Act.*18.

Rectores, & Professi extra Europam, An Ius habeāt ad Congr. Prouinc. in Europa!

CVM verò aliqua sint extra Europam Collegia ad aliquam Europæ Prouinciam spectantia, dubitatum est an Collegiorum illorum Rectores, aut Professi ibi degentes, ad Congregationem prouincialem veniendi ius habeant? Re diu satis agitata; statutum tandem fuit, huiusmodi seu Rectores, seu Professos ius nullum habere vel vt vocentur, vel vt veniant, adeoque nec Rectoribus ipsis ius vllum competere mittendi quemquam ex suis subditis.

Procuratori Quebecensi conceditur in Prouincia Franciæ.

Instante tamen Prouinciali Franciæ, vt nomine Rectoris Quebecen-

becensis, cui subsunt Residentiæ omnes Regionis Canadensis, eius Procurator in Gallia degens possit supra numerum Congregationi suę prouinciæ interesse, longè maiori parti Congregationis, auditis eius rationibus, placuit hoc illi (quod alijs tamen, vel extra Europam, vel in ipsa Europa remotioribus Collegijs propterea non datur) speciatim, ac specialem ob causam, nec ad negotia solùm, sed ad ipsas etiam electiones concedi.

Decr. 22. in MS. Act. 22. 27. 52.

AD excitandum magis semper, ac magis in Nostris Doctrinæ studium, quod in Societate adeo hactenus viguit, vitandumque ne in ea tandem vltra modum, mentemque S.P. Nostri Ignatij Professorum quatuor votorum numerus excrescat, Congregationi, auditis super ea rę patribus deputatis pro stu-

ſtudijs, viſum eſt decernere, quæ ſequuntur.

Quæ Doctrina ad Profeſſionem 4. Votorum requiſita.

I. Per ſufficientem ad quatuor Votorum profeſſionem Doctrinam non eam intelligendam eſſe, quæ talis ſolùm relatiuè ſit, ſeu comparatiuè ad alios, ante ad eum gradum promotos, ſed abſolutè, & qualem Decreta Congregationum requirunt; nec habita ſolùm ingenij, aut aptitudinis ratione, ſed doctrinæ præſentis, quam re ipſa habet in Theologia is, qui examinatur.

Iuramentũ Examinatorum ad Profeſſionem.

II. Neminem deinceps ad Examinatoris pro illo gradu, munus admittendum eſſe, quin priùs, poſtquam Decretum 33. Congreg. VII. §. 3. & 37. Congr. VIII. §. 2. ac præſentis huius Decreti §. 1. attentè legerit, iuramentum ſuper ea re coram Superiore genuflexus emiſerit in hæc Verba.

Formula Iuramẽti.

Ego N. Teſtem inuoco Deum, cuius oculis nuda ſunt omnia, me

in examine præstiturum esse fideliter, quæ præscribuntur in Decretis, à me prælectis, iuxta proprium eorum sensum. proindeque me nec laturum esse suffragium comparatiuè ad alios quosdam ante promotos; sed absolutè iuxta decreta eadem; nec habita solùm ingenij ratione, sed doctrinæ simul præsentis, quam quis actu habet, ac vi cuius possit, adhibitis præparationibus ordinarijs, docere Philosophiã, & Theologiam cum satisfactione, meque insuper nemini reuelaturum esse meum suffragium, præterquam ijs, ad quos pertinet ex officio. Ac ita iuratus promitto.

Ferendi autem ab ijsdem examinatoribus iudicij formula hæc est.

Formula ferendi ab ijs iudicij.

Ego N. examinaui de more (vel audiui defendentem Theses de Vniuersa Theologia) N. & iuratus censeo illum habere (vel non habere) tantum doctrinæ, quantũ VII. VIII.

&

& XII. Congregatio, formulaque iuramenti præſcripta ab eadem Congregatione duodecima, ad docendam cum ſatisfactione Philoſophiam, & Theologiam, & ad Profeſſionem quatuor Votorum requirunt.

Meminiſſe tamen Examinatores debent, cùm quis tantam Doctrinam non habens, mediocritatem attingit, ſuo id etiam ſuffragio diſtinctè declarandum eſſe ex Decr.37. Congr.VIII.§.1.

An ſecundũ,&tertiũ examẽ cõcedẽdum?

III. Tertium ad profeſſionem quatuor Votorum examen, quando quis defectu doctrinæ ab ea per ſuperius examen excluſus eſt, nunquam eſſe concedendum; ſecundum verò non niſi à R.P.Generali, idque raro, grauibuſque de cauſis; aut vix vnquam, niſi is, cui hoc concederetur, retulerit in primo examine duo pro ſe ſuffragia; ac ſi fortè diſtinctos à prioribus Examinatores eſſe neceſſe fuerit, ſint

etiam

etiam illi omni exceptione maiores, & iurati & ab ipso Præposito Generali designati.

IV. Quod huius Decreti §.1. dicitur, debere, licèt absque iuramento, extendi suo modo ad ea examina tum Theologorum, tum Philosophorum, quæ singulis annis fiunt, vt nempe Examinatores de eorum doctrina, & capacitate iudicium ferant, non comparatiuè solùm ad alios, qui fortè vlteriùs progressi sunt in studijs, sed absolutè pro eo, qui à Decretis in singulos annos progressu requiritur, & capacitate.

Iudicium de capacitate per examen.

Decr. 23. in MS. Act. 21.

DVbitatum verò fuit, quænam in Iure Canonico doctrina requiratur, vt quis iuxta Constitut. par. 5. cap. 2. lit. B possit ratione illius ad trium, quatuorue Votorum professionem admitti? Iudicium

Quæ in Iure Canon. doctrina ad profess. requisita.

cium Congregationis, anditis Patribus deputatis pro ſtudijs, fuit, Ad trium Votorum Profeſſionem requiri, vt mediocritatem in ea ſuperet; ad quatuor verò, vt non quomodocumque, ſed cum eo, proportione ſeruata, exceſſu, qui in Theologia Scholaſtica requiritur: Ac debere de eo in illa facultate exceſſu conſtare, eo modo, quo de Theologia in ſacultate Theologię; per Examinatores ſcilicet pariter iuratos, illiuſque ſcientiæ cum primis peritos; niſi fortè iam ante ingreſſum in Societatem Doctor foret, ac de cuius eximia eruditione nulla dubitatio eſſe poſſet.

Decr. 24. in MS. Act. 41. & 42.

Iurandum de Talétis. PRæterea, etſi Congregatio XI. Decr. 3. cenſuerit non eſſe iuramentum exigendum ab his, qui iudicaturi ſunt de excellentia Talenti, quod ſupplere poteſt defe-

ctum

ctum doctrinæ requisitæ ad professionem quatuor Votorum; postulatum tamen hic fuit, ac de nouo examinatum, quid hoc in casu fieri expediat? Reque diù in vtramque partem disceptata, maiori tandem parti placuit, hoc ab illis etiam exigendum esse iuramentum; cùm nec æquum videatur, vt melior illorum hac in parte conditio sit, quàm aliorum, pro quibus exigitur; nec iuramentum huiusmodi ijs, qui iurare debent, videri difficile possit, & graue, quandoquidem eiusmodi Talentorum excellentia patet omnibus, ac esse conspicua debet.

Aduersùs hoc Decretum intercessum quidem postridie fuit; sed maior iterum pars, standum Decreto voluit.

Cum verò super ea re à Patre Nostro quæsitum fuisset, an Congregationis sensus esset, eos omnes, in quorum fauorem de huiusmodi

excel-

excellentia talenti testimonium examinatores tulerint, esse vel eo nomine ad quatuor Votorum professionem promouendos? Declaratum fuit hunc illius nullo modo sensum esse; sed hac in re standum omnino menti S.P.N.Ignatij Const. par.5. cap.2. lit.B. necnon Decreto 15. Congr.VI. Ex quibus habetur totum de his promouendis, vel non promouendis negotium P. N. Generali committendum esse; idque etiam ita intelligendum, vt eiusmodi promotiones nequecommuniter, neque facilè ab ipso concedantur.

Decr.25. in MS. Act.26.

Collegijs Conuictorum Magistri peculiares nó concedendi.

QVarumdam Prouinciarum nomine postulatum fuit, vt Decretum 18. Congr. II. quo prohibetur, ne Episcoporum Seminarijs, quorum curam Societas susceperit, preceptores dentur separati ab ijs, qui in Scholis nostris docent, ad alia

alia etiam quæcumque Collegia Conuictorum, & Nobilium extendatur, Ne scilicet distinctas à nostris scholas habeant.

Congregatio, expensis attentè, ac seriò incommodis, quæ illis Prouincijs, ex illa necessitate multiplicandi tot præceptores, nascuntur, ac oneribus, quibus inde supra suas vires, & reditus grauantur illarum Collegia, & Domus, R. P. Generali impensè commendauit, vt curam omnem, ac diligentiam adhibeat, tum in reuocandis ad scholas nostras huiusmodi Conuictoribus, quantum citra Virorum Principum offensionem licuerit, tum in præcludendo aditu, ne quid inposterum eiusmodi fiat.

Decr. 26. in MS. Act. 27.

CVM ab Illustrissimis, ac Reuerendissimis Ecclesiæ Gallicanæ Antistitibus prouido sanè, pijssi- Seminaria Clericorũ in Gallia.

moque consilio, Seminaria instituta iam fuerint, ac instituantur in dies, in quibus per exercitia spiritualia, & rerum Ecclesiasticarum notitiam Clerici proximè erudiuntur ad vitam Ecclesiasticam; & ex ijs aliqui, pro suo erga Societatem studio, ac beneuolentia singulari, è diuina gloria futurum existiment, si Clerici huiusmodi nobis instituendi tradantur: Postularunt Prouinciæ Galliæ, vt Nostris in Gallia liceret, hæc Episcoporum Seminaria admittere, ac eorum curam suscipere. Cùmque audissent Patres, quantæ vtilitati Catholicæ Religioni esse id possit, admittenda esse eiusmodi Seminaria censuerunt ijs conditionibus, quas à nostro Instituto non alienas iudicauerit R.P.N. Generalis, cuius prudenti arbitrio res tota permissa est.

Decr.27. in MS. Act.13.30. & 43.

CVM autem lectæ fuissent datæ ad Congregationem à Celsissimo Principe, Paderbonensi Monasteriensique Episcopo, Ferdinando Fustembergio literæ, quibus nobis honorificè in primis ac peramanter significat, se quindecim Missiones propria liberalitate, tum in Germania totoque Septentrione, tum in Oriente apùd Sinas, & Iapones fundasse, easque omnes Societati nostræ iuxta eiusdem leges & Institutum commissas traditasque voluisse, Congregationi deliberandum quidem non fuit, gratias, An deberet, sed quas agere posset; adeo visa Nobis fuit rei magnitudo nostrum omne meritum viresq; excedere. Ne tamen nostræ vllæ partes gratique animi sensus, & significatio desiderarentur, decretę à Congregatione, datęque ad illum

Fundatio Missionum ab Episc. Principe Monasteriési. Actioque gratiarum.

in gratiarum actionem literę sunt, indicta insuper per Societatem vniuersam Sacra, & preces; ac denique, eius ad Nos Nostræque ad ipsum insertæ seruatæque in Actis Congregationis literæ, ad perpetuum videlicet tum singularis illius erga nos munificentię, tum nostrę erga ipsum gratissimæ voluntatis ac memoriæ, futurum apud nos æque ac posteros pignus, & monumentum.

Decr. 20. in MS. Act. 40.

Laxitas opinionum moralium punienda.

QVamuis contra nouitatem, laxitatemque opinionum, pręsertim in rebus moralibus, abundè prouisum sit, & Prępositorum Generalium Ordinationibus, & superiorum Congregationum Decretis, & Constitutionibus ipsis, quibus iubemur sequi in quauis facultate securiorem, magisque approbatam Doctrinam. In re tamen tanti momenti, postulante pro suo zelo Patre

tre

tre Nostro, omniumque conspirantibus Votis, nihil pretermittendum rata Congregatio presens Decretorum, quibus noue ille, laxioresque opiniones doceri, typisque mandari prohibentur, vim totam renouat, roborat, & confirmat. Commendat preterea in primis Patri Nostro, vt non tantùm transgressores loco, & cathedra moueat, alijsue grauibus, pro modo culpe, pœnis subijciat; sed ipsos etiam Superiores, si quando in cohibenda liberiori illa opinandi licentia negligentiores fuerint, seuerè puniat.

Decr. 29. in MS. Act. 12.

Congregationi à Patre Nostro propositum fuit, An iudicaret in presenti, manentibus in suo vigore Constitutionibus per dispensationem cõstituendum Procuratorem Generalem Professum aliquem

Procurator Gener. Professus, An constituendus.

quem quatuor Votorum, cùm modò non habeatur, qualem Constitutiones requirunt, non professus, vel ad id aptus, vel non aliundè legitimè impeditus? Necessitati seruiendum ad tempus, ac donec alicuius idonei non Professi opportunitas fuerit, Patres omnes censuerunt; maximè verò cùm huiusmodi exemplis Societatis historia non careat.

Dec. 30. in MS. Act. 25. & 26.

Superiores nominati à defuncto Generali, An, & quādo renunciandi?

QVæsitum hìc fuit, An nominati à defuncto Generali Prouinciales, ac Superiores locales in locum eorum, qui suum, moriente Generali, triennium nondum expleuerunt, quosque constat ipsum non voluisse ante tempus exauctorare, debeant, vel possint à Vicario Generali renunciari, illisque statim post triennium suum substitui, necne; siquidem viden-

tur

tur varia ſuper ea re quarumdam Congregationum Decreta pugnare inter ſe ? Pluſquam duabus tertijs partibus viſum eſt, in illo caſu non poſſe, cùm nec Præpoſitus ipſe Generalis viuens poſſit poſt indictam Congregationem Generalem, Prouinciales vi præcedentis ſuæ nominationis mutare; ſecus verò ſi ante Generalis obitum fuerat elapſum triennium eorum, quibus ſucceſſores fuerant deſtinati.

Si tamen contigerit, ante obitum Generalis, miſſas iam fuiſſe patentes literas pro Succeſſore eius, qui ſuum triennium paulò poſt obitum Generalis ſolùm expleuerit; fuiſſeque iam Succeſſorem illi ſubſtitutum antequam quidquam de morte Generalis, ſeu de indicta Congregatione innotuerit, cenſuit Congregatio, legitimam tunc mutationem fuiſſe, illique ſtandum ob varia, quę alioquin ſequerentur, incommoda.

Contra autem si; priusquam mutatio fieret, de morte Generalis, aut indicta Congregatione notitia habeatur, siue à Prouinciali, siue à Rectore, aut eius futuro Successore, & quacumque tandem via, siue ex literis Vicarij Generalis, siue aliunde, nullam in eo casu faciendam esse mutationem; ac, si fiat, nullam esse.

Decr. 31. in MS. Act. 48.

Superiores locales possunt à Generali mutari.

QVandoquidem ex Decreto *66.* Congreg. VII. constat, nec ipsum Pręposítum Generalem posse, non tantùm post inchoatam, sed neque post decretam Congregationem, mutare Prouinciales; Quęsitum est, an pariter nec Rectores, aliosue Superiores locales, qui sui Regiminis tempus absoluerunt, mutare possit? Maiori parti placuit, posse illos ab eo, etiamsi decreta iam sit, aut indicta Congregatio

Ge-

Generalis, neque solùm post, sed etiam ante Congregationem Prouincialem, mutari.

Decr.32. in MS. *Act.*48.49.50.

DVbitatum insuper fuit, An, quando in Congregatione Procuratorum iudicatur, statuiturque cogenda Congregatio Generalis, eo ipso die Decreta dici, & censeri debeat? An eo tantùm, quo à Generali Præposito certum aliquod tempus illi celebrandæ indicitur? Priori parti plures quidem adhæserunt; sed cùm postera die contra intercessnm fuisset, obtinuit intercessio, A die tantùm indictionis factæ à Generali non posse illum mutare Prouinciales, nisi in certis casibus, in quibus potest & ipse Vicarius ex septima sua Regula.

Mutatio Prouinciaium post Decretum Congreg. Procurat. de cogēda Congreg. Generali.

Decr.

Decr. 33. in MS. *Act. 49. & 50.*

An, & quæ mutatio legitima post indictam Congreg.

SED quia contingere potest, vt quæ à P. Generali, antequam ab illo indicta esset Congregatio, missæ fuerant literę, quibus nouum Prouincialem designabat, non tamen ante, sed solùm post factam indictionem Congregationis Generalis peruenerint in Prouinciam; sensus Congregationis fuit, in eo etiam casu Prouinciali antiquo nouum illum esse substituendum; hancque mutationem esse legitimam, etiamsi, antequam fieret, sciretur indicta Congregatio Generalis.

Decr. 34. in MS. *Act. 29.*

Socius Prouincialis, an ad Congreg. Prou. admittendus?

PRouinciæ cuiusdam postulatum fuit, vt Socius Prouincialis ratione officij sui ad Congregationem Prouincialem supra numerum;

rum ; & , si non ad Electiones , ad negotia saltem admitteretur : sed nihil innouandum Congregatio censuit .

Decr.35.in MS *Act.31.* & *32.*

DVbitatum est , An quando Rector abest à suo Collegio , in quo Vice-Rector ex ordinatione , vel cum approbatione Prouincialis , aut Generalis constitutus est , possit alium à Vice-Rectore distinctum nominare , qui suo loco Congregationi Prouinciali intersit ? Plusqnam duæ tertiæ partes censuerunt , quando in potestate Rectoris non est (vt in isto casu) mutare Vice-Rectorem , non posse tunc ab illo alium suo nomine mitti ; adeoque si Congregationi prouinciali interesse ipse nequeat , debere interesse Vice-Rectorem .

An, & quale Ius Rectoris absentis mittendi ad Congreg. Prouinc.

Sed , cùm huic Decreto intercessisset R.P.Generalis , examinata

ite-

iterum fuit ſequenti die quæſtio, expenſaque in primis verba illa formulæ §.4. quibus conſtat ius illud ijs ſolùm, ſiue Vice Rectoribus, ſeu Vice-Præpoſitis (eadem enim eſt ratio de vtriuſque) competere, qui in totũ principalium Superiorum officio funguntur: Congregationi viſum fuit eiuſmodi Vice-Rectorem, quamdiu Rector viuit, nec eſt ſua iuriſdictione deſtitutus, non pleno Superioris principalis officio fungi; ac proinde poſſe tamdiu Rectorem ex ſuis ſubditis quemcumq; idoneum voluerit ad Congregationem Prouincialem mittere, ſiue Rector intra prouinciam ſit, ſiue extra; modò facta ab eo deſignatio haberi tempore conuenienti poſſit.

Dec.36.in MS. *Act.33.*

Adminiſtratio ſuorũ bonorũ prohibita.

ETſi ad remouendam à Noſtris rerum temporalium adminiſtra-

ſtrationem nouo Decreto opus minime ſit, vt tamen omnes intelligant, quo ſtudio foueri apud nos paupertatis puritas debeat, confirmatum Congregatio voluit Decretum 17. Congreg. VII. & Decr. 2. Congreg. X. ne cuiquam permittatur ſuorum bonorum adminiſtratio, vel liber vſus, eo etiam tempore, quo dominium illorum retinet; horumque Decretorum omnimodam executionem Patri Noſtro impensè commendauit.

Decr. 37. in MS. *Act. 34.*

QVia verò conſequenter dubium fuit, ſtatuendum quid videretur circa penſiones pecuniarum annuas, quæ noſtris aliquando aſſignatæ ſunt, aut aſſignari poſſunt, tum ex parentum, ſeu conſanguineorum deſtinatione, tum ex teſtamento per modum Legati, ſeu titulo eleemoſynæ, aut quas ſibi quis in

Annuæ pēſiones applicandæ.

in bonorum suorum renunciatione, ante suum in Societatem ingressum facta, reseruauerit, aut quacumque tandem alia ratione; sic statutum à Congregatione fuit.

I. Liberum huiusmodi pecuniarum vsum nemini prorsus esse concedendum. II. pensiones huiusmodi esse, quoad eius fieri poterit, certo alicui Societatis domicilio applicandas, ad cuius Superiorem plena de pecunijs inde prouenientibus dispositio pertineat. III. Denique, si hæc ex aliquo casu fieri applicatio non possit, id certè fixum semper, ratumque, Debere summam integram pecuniarum illarum, siue pensionum venire in manus potestatemque Superioris, vel Localis, vel Prouincialis pro arbitrio Generalis.

Decr. 38. *in* MS. *Act.* 34. & 35.

Legata confidentialia non acceptanda.

DVbitatum præterea, Nostrisne liceat acceptare legata, quæ con-

confidentialia vocant; cùm quis Teſtator decedens iubet certam alicui è Noſtris pecuniæ ſummam, aut rem à ſuis hæredibus dari, quam ille iuxta Teſtatoris mentem ſibi ſecretò communicatam impendat? Maior quidem pars cum Patribus deputatis iudicauit ſatis, & paupertatis obſeruationi, & Societatis exiſtimationi conſultum videri, ſi ea tantùm legata confidentialia reſpuantur, ex quibus videatur vtilitas aliqua, aut in Societatem ipſam, aut in particulares perſonas redundare.

Sed cùm huic Decreto interceſſum fuiſſet; re diu, multumque agitata, Congregatio omnibus interdictum voluit Legatorum huiuſmodi executionem acceptare; eaque planè ratione, qua Conſt. par. 6 cap. 3. §. 7. Teſtamentorum executio prohibetur.

Decr.

Decr.39.in MS. *Act.33.& 36.*

Compensatio pro ministerijs nullo modo licita.

FVit item à Congregatione postulatum, vt declaret, An accipere aliquid tamquam stipendium, vel eleemosynam in compensationem pro Missis, Concionibus, alijsque id genus Societatis nostræ ministerijs, ita sit contra paupertatis nostræ Votum, vt non tantùm id re ipsa non liceat, sed neque ex vlla Superiorum licentia fieri licitum possit. Censuit Congregatio, ex Decreto 29. Congr. V. videri satis clarum ex nulla Superiorum licentia id fieri licitum posse: Ne tamen in ea re vllus supersit dubitandi locus, declarat insuper nullius Superioris, ac ne Generalis quidem, posse super ea vel licẽtiam, vel dispensationem, seu licitam, seu validam esse.

Decr.40.in MS. *Act.35.*

Concionatorũ eleemosynæ.

QVoniam Concionatoribus nostris, extra Templa nostra

con-

concionantibus, quemadmodum, & alijs Religiosis, offerri interdum stipendium aliquod solet; ideo declarandum Congregatio iudicauit, qua ratione, hac in parte, gerere se Nostri debeant?

I. Ne quid oblatæ pecuniæ Concionator accipiat; sed si quis offerat, eum ad Collegij, vel Domus loci, vbi concionatus est, Superiorem remittat. II. Superior offerenti declaret, nihil præter id, quod ad Concionatoris sustentationem, & viaticum fuerit expensum, aut necessarium accipi à nobis posse; tamquam stipendium aut eleemosynam in compensationem pro ministerio; adeoque quidquid vltra reliquum fuerit, reddat. III. Si tamen vrgeat ille, velitque vltro, & sponte, ac titulo puræ, & liberalis eleemosynæ dare, poterit in eo casu Superior in vtilitatem domus, seu Collegij, cui præest, accipere. Si verò Concionator alibi quàm vbi

Societatis domicilium eſt, concionatus fuerit. 1. Nihil pariter ſupra id, quod ad Suſtentationem, & Viaticum expenſum, neceſſariumue fuerit, admittet. 2. Si tamen vrgeatur, nec illud etiam alio quouis modo vel nomine accipiet, quàm quo dictum iam fuit. 3. Quidquid illi reliquum vltra Suſtentationem, & Viaticũ fuerit, id totum, cùm ad locum, vbi ex Superiorum mandato degere debet, venerit, loci illius Superiori, & in eiuſdem Domus vtilitatem tradet.

Decr. 41. in MS. *Act. 36.*

Depoſita pecuniarũ.

ETſi ex Præpoſitorum Generalium literis ſtatutum ſatis iam videtur, Noſtrorum neminem poſſe pecuniam habere depoſitam, vel apud alium, penès quem eius dominium remaneat, vel apud ſe, ita vt dominium ſpectet ad alium; ac ea tum deinde, obtenta Superio-

ris

ris facultate, vti: hancque facultatem nullam, ac irritam esse declarauit R.P.N.Vincentius Carafa, siue huiusmodi depositi conscius Superior fuerit, siue non: hoc tamen iterum, ac magis præsenti Decreto Congregatio declarat, atque confirmat.

Decr.42.in MS. *Act.36.&* 37.

VT prohibere vniuersim non expedit, ne quis vnquam possit cum Superioris facultate quidquam habere pecuniæ in honestos vsus destinatæ; ita id rarò tantùm, iustasque ob causas, Iunioribus præsertim, & Coadiutoribus, permittendum Congregatio censuit. Si tamen concedendum aliquando visum fuerit, voluit insuper eadem Congregatio, vt in eo etiam casu Religiosæ disciplinæ magis consulatur, eiusmodi pecunias apud ipsum totius Domus Superiorem de- Penes quē esse deposita debeāt.

deponi, à quo deinde id quiſque accipiet, quo ipſi vti neceſſarium fuerit cum eiuſdem, aut mediati Superioris facultate.

Huic Decreto quoad illam partem, in qua ſtatuitur debere eiuſmodi depoſita penes ipſum totius Domus Superiorem eſſe, intercesſum quidem fuit; ſed auditis, attentèque perſpectis rationibus, maiori parti placuit ſtandum planè Decreto.

Dec.43. in MS. *Act.37.*

Vita communis ſeruanda.

VT vita communis, quæ hactenus Dei beneficio in Societate ſemper floruit, incolumis etiam ac illibata conſeruetur inpoſterum: decreuit Congregatio, vt in his, quæ pertinent ad Victum, Veſtitum, cubiculique ſuppellectilem, & alia vitæ communi neceſſaria, vniformitas tam Superiorum cum inferioribus, quàm inferiorum in-

inter ſe omnino retineatur, eaque omnia teneantur Superiores inferioribus ſuis qua par eſt Charitate ſuppeditare. Ideoque etiam voluit, nulli licitum eſſe ea ſibi aliâ quacumque via quærere, aut per alios procurare; nec penès ipſos Superiores, ac etiam Prouinciales, vel quoſcumque alios eſſe hanc illis facultatem dare.

*Decr.*44. *in* MS. *Act.*40.

Epiſtolæ cœcæ non communicandæ.

SI cui de Congregatione, ſiue illa ſit Generalis, ſiue Prouincialis, ſiue ad eligendum Vicarium, darentur Epiſtolæ, quas cœcas vocant, ſine ſubſcriptione ac nomine, ad aliquem excludendum, aut includendum, has ille quamprimum ſupprimat, nec cuiquam manifeſtet, niſi fortè pro rerum ſcriptarum grauitate rem ad Vicarium, vel ad Præpoſitum Generalem, aut ad Prouincialem deferendam eſſe,

vel, sub sigillo Secreti, vni vel alteri ex Congregatis, consilij capiendi gratia, communicandam iudicaret; Visumque id fuit addendum formulis.

Decr. 45. *in* MS. *Act.* 41.

Ius Pœnitẽtiariorũ ad Congr.

ROgata Congregatio, vt Patres Pœnitentiarij, qui vel hìc Romæ in Basilica Vaticana, vel in Sacra Aede Lauretana confessiones audiunt, possint à suis prouincijs ad Congregationem Generalem eligi; hanc illis gratiam, habita ratione assidui ipsorum laboris, concedi voluit; vtque in Congregatione Romana vocem actiuam retineant.

*Decr.*46. *in* MS. *Act.*42.

Missi ex Indijs Procuratores nouo muneri addicti.

DEclarauit Congregatio, si quis ad Congregationem Procuratorum ex Indijs in Europam vene-

nerit; ac tum deinde, finita Congregatione in Europa ad aliquod aliud munus ſibi à Generali traditum ſubſtiterit; per illud nouum munus expirare illud aliud Procuratoris munus, quod à ſua Prouincia acceperat; adeoque nec in illo ampliùs ad Congregationem Generalem ius vllum eſſe.

Decr.48. in MS. Act.43.

Generalis. An & quādo Iudex ambitus.

DVbitatum fuit, An debeat nouus Præpoſitus Generalis de his, quæ ab obitu Deceſſoris ſui vſque ad ſuam Electionem per ambitum commiſſa ſunt, ac de quibus Formula §.24. tanquam iudex cognoſcere? Congregationis pars maior cenſuit, ſi ex Iudicibus fuerit ante electionem ille idem, qui electus eſt Generalis, debere ipſum de ijſdem quoque cauſis cognoſcere: ſin minus, deberè ſolùm præſidere, ac iudicium dirigere. Si au-

tem de ambitu in Assistentium electione agatur, illum haud dubiè iudicem esse ex Form.§.82.

*Decr.*48. *in* MS. *Act.*43.

De Electione Vicarij, moriente Generali post Congregation.

SI Præpositum Generalem è viuis decedere contigerit, postquam ex Electoribns aliqui ex eo iam loco abierunt, in quo habita fuit Congregatio, nec ille moriens Vicarium Generalem nominauerit, nec possint illi intra breue tempus reuocari; Quæsitum est, An sit in eo casu Vicarius nouus eligendus, & An ab ijs, qui necdum post Congregationem dissolutam abierunt? Vnanimis omnium consensus fuit, nouam tunc Vicarij electionem esse faciendam, inxta Form. Congreg. ad eligendum Vicarium Generalem; neque eo nomine quod in Congregatione Generali fuerunt Electores qui adhuc supersunt, ius illis ad Vicarium eligendum superesse; sed

ad

ad hanc Electionem admittendos solùm esse iuxta professionis antiquitatem.

Decr. 49. *in* MS. *Act.* 43. & 44.

VT quæ ex huius Congregationis Decreto 4. reiecta in alium locum quæstio fuerat, nunc tandem definiatur; Quæsitum fuit, cum ex Form. Congregat. Gener. §. 15. dicatur ante Electionem Generalis facienda deputatio ad detrimenta cognoscenda, ac tum deinde post Electionem §. 62. dicatur iterum, postquam electi fuerint quinque Deputati ad secernenda postulata, esse alios quinque eligendos, ac deputandos ad detrimenta pariter cognoscenda, An debeant hi postremi quinque Deputati ad detrimenta esse distincti ab ijs, qui ante Præpositi Generalis Electionem consti-

Vnica ad detrimenta Deputatio.

ſtituti pariter ad detrimenta iam fuerant?

Congregationis iudicium fuit, vnicam omnino eandemque ad detrimenta Deputationem, tum ante, tum post Electionem ſufficere; illoſque eoſdem, qui priùs de ijs vnà cum Vicario Generali cognouerant, poſſe poſt de ijs vnà cum Præpoſito Generali cognoſcere; adeoque nec nouà, nec duplici Deputatione opus eſſe. Cenſuit inſuper videri Formulæ congruum magis eſſe, vt quinque illi, qui ad detrimenta deputati ſunt, ab alijs quinque, ad ſeligenda poſtulata deputatis, diuerſi omnino ſint.

Decr.50. in MS. Act.44.

Viſitator Congreg. Prouincialem non ingreditur

DVbitatum quoque hîc fuit, Vtrum Congregationi Prouinciali, quando hæc, viuente Præ-

po-

posito Generali, cogitur ad eligendos eos, qui vnà cum Prouinciali ad Congregationem Generalem mittendi sunt, debeat illius eiusdem Prouinciæ Visitator interesse, quo tempore illi, visitatione nondum perfecta, in suam prouinciam redire non licet? Maiori Congregationis parti visum est ex ipsa Congregationis Prouin: Form: §.4. per se satis constare, Ius illi tunc, cùm suo Visitatoris munere fungitur, ad Congregationem prouincialem nullum esse.

Decr. 51. *in MS. Act.* 44.

QVæsitum præterea, An, si iustam ob causam cogi Congregatio Prouincialis non potuerit, Ius nihilominus prouincialis habeat veniendi ad Congregationem Generalem? Item si habeat, nec, ob impedimentum aliquod, ve-

De Iure Prouincialis ad Congreg. Gen. si non fiat Cong. Prouinc.

venire possit, an alium suo loco substituere possit, ac mittere? Censuit Congregatio illum ius habere veniendi, posseque iure suo vti, quandoquidem illud ex officio habet. Censuit insuper ac decreuit, posse illum, vbi impeditus fuerit, alium ex sua prouincia idoneum, quemcumque voluerit, suo loco mittere; suis ad summum auditis consultoribus, si adsint, alijsque praesentibus, qui in Congregatione suffragij Ius haberent.

*Decr.*52. *in* MS. *Act.*44. *&* 45.

QVia item contingere potest, vt ipsa die indictæ Congregationis prouincialis, etiamsi adsint duæ tertiæ partes Congregandorum, aliquot tamen adhuc absint legitimè impediti propediem adfuturi, aut aliqua iusta causa interueniat differendi initium

tium Congregationis vltra indictam diem; Quæsitum est, An possit Prouincialis Congregationem in eo casu differre? Item, an possit iustam pariter ob causam locum Congregationi destinatum mutare? Responsum est, posse tunc, ac in vtroque casu Prouincialem ea de re, habita priùs consultatione cum ijs, ad quos ex ipsa Congregationis prouincialis Formula §.10 pertinet, ad plura suffragia iudicare, atque decernere.

An possit Congreg. Prouincialis differri, & an transferri.

Decr.53.in MS.Act 45. & 46.

Rogata Congregatio, vt declararet, quænam sit facultas Vice-Prouincialium, Vice-Præpositorum, ac Vice-Rectorum, quando Prouinciales ipsi, alijque Superiores Romam, aliòue abeunt, suntque aliquandiu à suis Prouincijs, seu Collegijs, aut Domibus ab-

Quæ sit facultas Vice Prouincialium, Vice. Præp. & Vice Rect.

abfuturi? Declarauit, statutumque voluit.

I. Prouinciales, Præpositos, atque Rectores, suam eandemque Iurisdictionem, quam præsentes habent, etiam cùm absentes sunt, retinere; ac ita ab ijs semper esse dependentes, qui vices illorum gerunt.

II. Ipsorum quidem Vice-Prouincialium, Vice-Præpositorum, ac Vice-Rectorum officium esse Prouincias, & Domos sibi commissas interim gubernare; sic tamen, vt meminisse tunc etiam debeant, se nec Prouinciales, nec Præpositos esse, aut Rectores, sed illorum tantùm vicem gerere, eumque in illis gubernandis tenere modum, quem illi tenuerunt, & ab ijs acceperunt.

III. Nihil proinde debere ipsos in ratione gubernandi, vel innouare, vel immutare, vel nouam

aliquam consuetudinem inducere, aut inductam tollere; sed ad illorum spiritum, & sensum se componere, quorum vices gerunt, eosque quasi præsentes, illorumque gubernationem repræsentare; ac si quid alicuius momenti se offerat, illud, quoad fieri poterit, vsque ad illorum reditum differre; si res vrgeat, illos, si possint, per literas monere, consulere, ac responsum expectare. Si verò nec moneri, nec consuli possint; nihil, nisi priùs auditis consultoribus, suscipere, aut exequi; ac, vbi primùm redierint, illis quidquid factum fuerit referre, factique rationem reddere.

Decr.54. in MS. Act.47.

FVit hìc instituta Quæstio, vbinam, si Præpositum Generalem, nullo Vicario nominato, extra

ElectioVicarij, si extra Romã obierit Generalis.

tra Romam (siue in Agro, Prouinciaque Romana, siue in alia) mori contigerit, facienda sit in illo casu Vicarij Generalis electio? & an huic electioni interesse Assistentes debeant?

Re bene examinata: visum ferè omnibus fuit, si suam sedem Romæ habuerit Præpositus Generalis, quocumque tandem intra Prouinciam Romanam loco obierit, Romæ celebrandam esse Vicarij electionem: sin autem extra Prouinciam Romanam decesserit, seruandam esse Formulam Congr. ad Vicarium eligendum §.3. Quod verò ad Assistentes spectat, standum esse Decreto 34. Congregationis IX. vbi declaratur Ius illis competere, si præsentes fuerint, seclusa etiam Professionis antiquitate: Non videri autem ipsos præsentes esse, si, cùm extra Prouinciam Romanam obierit

Ge-

Generalis, ipsi Romæ tunc fuerint.

Decr.55. in MS. *Act.48.*

QVoniam Congregatio VIII. Decr.28.declarauit Assistentium esse iudicare, quandonam sit substituendus Vicarius Generali adhuc viuenti, sed ad Societatis gubernationem inutili; dubitatum fuit, An in hoc iudicio consentire Assistentes prorsus omnes debeant? Censuerunt plusquam duæ tertiæ partes, satis esse, si pars illorum maior iudicauerit. Sed cùm præterea quæreretur, ad quem tunc temporis spectaret Congregationem cogere ad Vicarium eligendum? Responsum fuit, non esse tunc recedendum à Formula Congregationis ad eligendum Vicarium §.2.& 3.

Quot Assistentes iudicent de Vicario eligendo.

Decr. 56. in MS. Act. 15.16.22.9. 30. 31.49.

De Institu ti Epitome

VAriarum Prouinciarum postulata hæc fuere.

I. Vt Ius Societatis in Epitomen redigatur; eiusque variæ, ac dispersæ leges ad faciliorem earumdem notitiam, & praxim, in vnum, eo quo par fuerit ordine, colligantur.

Nouę quorũdam Regulæ.

II. Vt Procuratorum tum Assistentiarum, tum Prouinciarum, Superiorum item Residentiarum, Instructoris Patrum tertij anni Probationis, Socij Prouincialis, & Socij Magistri Nouitiorum conficiantur Regulæ.

Quęstionũ in Philos. & Theol. nouus index.

III. Vt quæstionum, tum tradendarum tum omittendarum in Theologia, & Philosophia, nouus, & accuratior index fiat.

Missa ad intentionẽ Vic. Gen.

IV. Vt cùm ex Decr. 8. Congreg. X. debeat mortuo Generali,

li Sacrum, quod ad illius intentionem fiebat, fieri ad intentionem Vicarij Generalis, hæc in Catalogo Missarum ad §. 20. verba addantur, *vel Vicarij Generalis*.

V. Vt quo die defuncto Generali solemnes exequiæ fiunt, quemadmodum indicitur singulis Sacerdotibus Sacrum pro illo faciendum, indicantur, & alijs, qui Sacerdotes non sunt, corona recitanda.

Corona in exequijs Generalis recitanda.

VI. Vt cùm noua fiet impressio Formularum addatur §. 3. informationis de promouendis ad gradum id, quod addi voluerat R.P.N.Oliua *Profecit*, vel *non profecit in virtutibus quantum requirit*. *Decretum 6. Congreg. IX.*

Addendū informatio ni ad gradum.

VII. Vt inposterum, cùm post obitum Generalis, sub Vicario Generali Professio, siue Vota ad gradum emittentur, hæc Formulæ verba sint; vt nempe,

Formulæ Professionis tempore Vicarij,

si Vicarius ipse Generalis Professionem, seu Vota excipiat, dicatur, *& Tibi R. Patri (N.) Vicario Generali Societatis Iesu; locum Dei tenenti, & successoribus tuis*: si verò aliquis alius excipiat, dicatur, *& Tibi R.P. (N.) Rectori*, si Rector est, vel *Præposito*, *vel Prouinciali*, & sic de alijs. *Vice R. Patris Vicarij Generalis Societatis Iesu, & successorum eius, locum Dei tenenti.*

Addenda ad Formulas Congr.

VIII. Vt quod §. 45. Formulæ Congregationis Prouincialis additum fuit, Decernendum esse singillatim de singulis reiectis, vtrum de illis agendum sit, necne? addatur pariter §. 64. Formulæ Congregationis Generalis. Ac prætere maioris claritatis causa, addantur vtrobique illis verbis hæc alia, itaut non proponatur in genere; An sit agendum de reiectis; sed vbi expositum fuerit vnum reiectum, decernatur, An de illo agen-

agendum ſit, tum de alio, & ſic de cæteris. Ad illa iterum verba §.48. Formulæ Congregationis Prouincialis. *Meminerint omnes nihil de illis proponi poſſe Congregationi, quod non ſit priùs approbatum à* Deputatis, addantur & iſta, *Niſi prout de Reiectis* §.45. *dictum eſt* His planè omnibus annuendum Congregatio cenſuit; eaque Patri Noſtro curanda commendauit.

Decr.57. *in* MS. *Act.*49.

QVæſitum denique à R.P.Generali, An Congregationi placeret Formulas à Patribus Deputatis recognitas, & approbatas confirmare, eaſque ad vſum Congregationum Typis mandari, cum illis additionibus, iam tum à P.N.Oliua, atque à PP. Aſſiſtentibus approbatis, vnà cum ijs, quas faciendas præſens Congregatio decreuit? Vna vox omnium fuit *placere*. Formularum approbatio.

Ac tum demum, habita graui, & solida à P.Nostro hortatione, qualem initio Congregationis habuerat, actisque pro more Deo gratijs, finita est, inter mutuos Charitatis amplexus, & officia, sub Societatis Iesu præposito Generali dnodecimo, eiusdem Societatis Congregatio Generalis duodecima, die 6. Septembris 1682. Omnesque tum deinde salui, & incolumes Roma, vt venerant, discessere.

LAVS DEO.

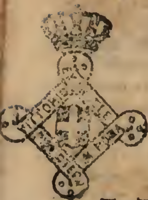
INDEX EORVM,

Quæ in Decretis Congregationis Duodecimæ Generalis continentur.

P

dare

Se-

FINIS.

ROMAE,
Ex Typographia Iacobi Antonij de Lazzaris Varesij.

M. DC. LXXXVII.

Superiorum permissu.